

DE BOCA EN BOCA

- Versió Lectura -

Autora: Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 14 pàgines -

Personatges, per ordre d'aparició:

1-NARRADOR / A

2-MARTA, CAMBRERA A

3-SARA, SENYORA CLIENTA

4-MARTINA, CAMBRERA B

5-SERGI, NOI 1 (o noia)

6-MIQUEL, NOI 2 (o noia)

7-JUDIT, FILLA DE LA MARTINA

8-ALBA, AMIGA DE LA FILLA

9-DOLORS, SENYORA CLIENTA

ESCENA 1

NARRADOR : — De bon matí, una clienta ben arreglada entra al bar de “Les Dues Germanes” i el troba buit.

CLIENTA : — Hola, Què no hi ha ningú?

NARRADOR : — La Marta, la cambrera, li respon des del magatzem i entra tot seguit.

CAMBRERA A : — Sí, sí, ja vinc! Hola Sara. És que estava al magatzem.
Un talladet?

CLIENTA : — Sí, com sempre. I la Martina?

CAMBRERA A : — Ara ve. Ha anat al banc.

NARRADOR : — Mentre xerren, la cambrera prepara el tallat i el serveix.

CLIENTA : — I tu, què? Què t'expliques?

CAMBRERA A : — Mira, pencant.

CLIENTA : — Doncs jo acabo de veure una cosa... que m'ha deixat que...!

CAMBRERA A : — (*s'atura a mirar-la*) Que què?

CLIENTA : — És que és molt fort. Saps el Cisco, del taller de pneumàtics?

CAMBRERA A : — Sí; el marit de la Dolors.

CLIENTA : — Exacte. Doncs entro al taller perquè m'arregli la roda, i em surt amb uns llavis així, com si li haguessin partit els morros.

CAMBRERA A : — Què dius, ara? El Cisco?

CLIENTA : — I li dic: què t'ha passat? I fa: No res, un mussol. Tu creus?
Es pensa que no lligo caps!

NARRADOR : — La clienta beu un glop de cafè i deixa la cambrera molt intrigada.

CAMBRERA A : — Per què? Què vols dir?

CLIENTA : — Mira, saps això que va passar ahir nit, a l'estació?

CAMBRERA A : — Que van sorprendre un home robant una moto, no?

CLIENTA : — Aaaixò mateix. El van estomacar i es va escapar, oi que sí?

CAMBRERA A : — Però no pot ser! Si el Cisco remena motos tot el dia!

Com vols que vagi a robar-ne una a l'estació!

CLIENTA : — No, si jo no vull res. Però mira: li canvies la matrícula, la maquilles una mica, i au, a vendre-la per un paston!

Es veu que era una guapada!

CAMBRERA A : — Caram, tu. Però, en fi; aquí tothom el reconeixeria, el Cisco!

CLIENTA : — (*fent-se l'entesa*) Anava amb passamuntanyes. A més va fugir pel bosc. De nit. O sigui que coneixia el terreny.

CAMBRERA A : — (*impressionada*) Alça nena, què fort!

CLIENTA : — Ho veus? Ui, però quina hora és! He de marxar corrent!

Apunta-m'ho, que ja passaré.

NARRADOR : — En marxar, la clienta es creua amb l'altra cambrera, la Martina, que ve del carrer.

CAMBRERA B : — Ja sóc aquí. Hola Sara, com va?

CLIENTA : — Hola i adéu! Que faig tard!

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com